

РОЗДІЛ 1

У мене бували клієнти, які думали, що їм потрібен абсурдний рівень захисту. (І то абсурдний навіть за моїми мірками, а код мені розробила страхова компанія, відома потужною ксенофобною параноєю, яку стримувала тільки не менш потужна жадібність.) Також у мене бували клієнти, які вважали, що їм взагалі не потрібен захист, аж до моменту, коли їх щось з'їдало. (Це великою мірою метафора. Показник нез'їдених клієнтів у мене високий.)

Докторка Арада, яку її шлюбна партнерка Оверс називає «невиправною оптимісткою», перебувала десь посередині між цими типажами. Доктор Тіаго ж чітко належав до групи «Нумо розвідаємо цю темну печеру, і то без надокучливого вартмеха». І саме через це тепер Арада, тримаючи в спітнілих долонях вогнепальну

зброю, притискалася до стіни біля переходу, який вів на відкриту спостережну платформу, а Тіаго стояв на тій же платформі й намагався урезонити потенційного ворога («потенційного» через одну давнішу розмову, в якій докторка Арада сказала: «Ну вартмеху, не міг би ти перестати називати людей “ворогами”?» — а Тіаго кинув на мене погляд такого типу: «Він просто шукає приводів когось убити»).

Та все ж ця розмова відбулася ще до того, як потенційні вороги стали погрожувати власним чималим набором вогнепальної зброї.

От про такі речі я міркую, пливучи під рейдерським судном, що намагається висадитися на наш морський дослідницький комплекс.

Я випливав з-під корми, старанно уникаючи рушійного пристрою. Тихо виринув з води, витягнувся, схопився за поручні й виліз. Яскраво світило сонце, повітря було чисте, тож я почувався як на долоні. (От не могли ті дурні рейдери напасти вночі?) Перед тим я запустив у повітря дрони, через які роздивлявся обидві палуби цього дурного човна, тому знав, що на цій частині корми нікого немає.

Суднові надбудови наді мною були трикутні й похилені назад, щоб човен рухався швидше або що, не знаю. Я вбивцебот, і морський транспорт мені байдужий. Верхня палуба вигиналася навколо носа, де містилася

передня вогнева позиція. Тому цей дурний човен мав багато сліпих зон, які для когось іншого є суцям безпековим кошмаром. Цей човен більш хитромудрий, ніж інші, які ми зустрічали в цьому дослідженні, й оснащений кращими технологіями.

Звісно ж, тут і криються його уразливі точки.

Крім того, я моніторив зовнішній периметр і розкидані острови навколо на випадок, якщо нам лише відводять увагу і заплановано другу спробу висадки. І, звісно ж, бачив трансляцію з камери на спостережній платформі й божевілья, яке там розгорталося.

Тіаго стояв майже за чотири метри від переходу, навіть без захисного спорядження, цілком у душі людини, яка не довіряє оцінці ситуації від свого вартмеха. Гадаю, лідер потенційних ворогів стояв на краю платформи, менш ніж за три метри, і невимушено націлював вогнепальну зброю на Тіаго. Мене більше хвилювали шість інших потенційних ворогів, розсипаних по носовій платформі цього дурного човна, а також гармата, встановлена над палубою і наразі наведена на верхній рівень нашого комплексу.

Деякі з потенційних ворогів не мали шоломів. Коли недруги такі тупі, що нападають без відповідного захисту тіла, з дрібними розвідувальними дронами можна утворити одну штуку (якщо наказує клієнт або в тебе не працює модуль контролю). Прискорити дрон і запустити

його просто недругові в обличчя. Навіть якщо не влучиш в око чи вухо, а полетиш прямо в бік мозку, то вдасться зробити в черепі цілий кратер. Цим способом я міг би значно швидше розв'язати проблему й повернутися до нових серій «Родоводів сонця», але знав, що тоді Арада дивитиметься на мене сумним поглядом, а Тіаго розлютиться. Можливо, мені все одно довелось б так зробити. На жаль, лідер потенційних ворогів шолом на голові таки мав.

(Тіаго — шлюбний партнер брата докторки Менси, саме тому мені не зовсім наплювати на його думку.)

До того ж я не мав розвідданих про те, скільки недругів усередині човна, де розміщено елементи керування тією великою гарматою. Якщо передчасно усунути видимих ворогів (перепрошую, потенційних ворогів) на палубі, наша божевільня запрацює на повну силу.

Також залишався шанс на те, що Тіаго врятує нас шляхом перемовин. Розмовляти з людьми він уміє майстерно. Але один із моїх дронів чекав прямо в переході з Арадою. (Оверс засмутиться, якщо я допущу вбивство її шлюбної партнерки, та й мені самому Арада подобається.)

Примудряючись попри все зберігати спокій, Тіаго промовив:

— У цьому всьому немає потреби. Ми науковці, ми тут не чинимо нікому шкоди.

Лідер потенційних ворогів щось сказав, і система комплексу переклала нам це в потік так:

— Я показав тобі, що не жартую. Ми заберемо, що захочемо, а після цього дамо вам спокій. Скажи іншим, щоб виходили.

— Ми дамо вам припаси, але не людей, — заявив Тіаго.

— Якщо припаси у вас добрі, людей я лишу.

— Не треба було ні в кого стріляти, — в голосі Тіаго проступив жар. — Якби вам потрібні були припаси, ми б просто поділилися.

Не хвилюйтеся, «ні в кого» — це про мене.

(Тіаго, порушуючи безпековий протокол, на який усі погодилися ЗАЗДАЛЕГІДЬ, вийшов на платформу спостереження, щоб привітати незнайомих на їхньому дурному човні. Я рушив слідом і став відтягувати його від краю, тож лідер потенційних ворогів вистрелив не в нього, а в мене. Влучив у плече. Я примудрився впасти з платформи й промахнутися повз водозабір. Так, я страшенно злий.)

— Вартмеху, вартмеху, ти там ... — кричала мені через інтерфейс комунікатора Оверс, яка сиділа в командному центрі комплексу.

«Так, я в нормі», — надіслав я їй потоком. Добре, що в мене не тече кров, як у людей, бо в цій ситуації бракувало лише недружньої морської фауни. «У мене все під офігенним контролем, ага».

— Він каже, що все добре, — почув я, як Оверс передає іншим у комунікатор. — Ну так, він розлючений.)

Я перехилився через поручні й опустився на палубу. Перед тим прикрутив собі больові сенсори, але все одно відчував снаряд, що вгніздився мені біля опорного каркаса і дратував. Пригнувшись, я прокрався сходами вниз до першої каюти. Людина всередині моніторила примітивну систему сканування (систему я вивів з ладу ще до того, як мене підстрелили, згодувавши їй майстерні радіоперешкоди й випадкові звіти про сигнатури аномальної енергії, щоб мала чим зайнятися). Я придушив людину до непритомності, а тоді зламав їй руку, аби мала турботу, якщо скоро отямиться. Її вогнепальну зброю я не забрав, але затримався, щоб зіпсувати кілька ключових деталей.

Кімната була заповнена сумками, контейнерами та іншим людським непотребом. Там стояли акуратні стелажі, але все лежало скидане на підлозі. Перед тим ми здалеку бачили одинадцять груп дивних людей у водних човнах, і дві з цих груп сконтактували з нами. Обидві були, як висловився Тіаго, «незвично чудні», а дехто ще назвав їх дуже дивними. Обидві групи вжили однаково старанних заходів, щоб показати, що вони наближаються без ворожих намірів, і не показували зброї. Обидві групи хотіли обмінятися з нами припасами. (Арада та інші хотіли просто дати їм, що потрібно, але Тіаго

попросив, щоб ті поділилися з нами історіями про те, чому вони тут, на цій планеті.)

Ну тому, можливо, Тіаго й мав підстави припустити, що і ця група не буде налаштована вороже. Але завдяки попереднім я розробив систему ознак місцевих неворожих наближень / взаємодій, і ця контролюю не проходила.

Ніхто мене, сука, не слухає.

Також Лідер потенційних ворогів та їхні друзі на борту Дурного човна були вдягнені краще за інших людей, яких ми зустріли, їхній одяг виглядав новішим, якщо не чистішим. Тут не було планетарного потоку (дурна планета), проте Дурний човен мав свій рудиментарний, де було повно ігор і порнографії, але зовсім нічого корисного для безпекової оцінки, як-от хто ці люди й чого вони хочуть. Навіть сигнатури потоків окремих людей містили тільки інформацію про сексуальну доступність і гендер, на що мені було начхати.

Я прослизнув у поганенький металевий коридор, аж тут із дверей вийшла людина. Я її роззброїв і вгтавив головою об підлогу.

Двері в наступний відсік були зачинені, але один із моїх дронів перед тим приземлився на дах, притиснувся до вікна, тож від нього я мав гарні дані сканування й відеорозвідки. Що важливо, бо саме тут містився пульт керування величезною протикорабельною гарматою, наразі націленою на наш комплекс.